

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 179 (XXIII) — Nr. 838

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Vineri, 25 noiembrie 2011

SUMAR

	Pagina	Nr.		Pagina
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI	
Decizia nr. 1.264 din 27 septembrie 2011 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 lit. c) și art. 3 din Legea nr. 119/2010 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor, precum și a legii, în ansamblul său	2-4	1.142.	— Hotărâre pentru aprobarea indicatorilor tehnico-economici aferenți lucrărilor de intervenții „Consolidare și refacere sistem rutier DN 2A km 190+750 — km 192+750”	12-13
Decizia nr. 1.284 din 29 septembrie 2011 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 lit. c), art. 3 și art. 4 alin. (1) lit. b) și alin. (2) din Legea nr. 119/2010 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor	5-8		ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
Decizia nr. 1.381 din 18 octombrie 2011 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 lit. h) și art. 3 din Legea nr. 119/2010 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor	8-12	259/2.842.	— Ordin al ministrului administrației și internelor și al ministrului finanțelor publice privind aprobarea normelor pentru administrarea creanțelor fiscale ale unităților administrativ-teritoriale sau, după caz, ale subdiviziunilor administrativ-teritoriale ale municipiilor în vederea anulării unor obligații fiscale accesorii administrate de către compartimentele de specialitate ale autorităților administrației publice locale	13-15

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 1.264**

din 27 septembrie 2011

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 lit. c) și art. 3 din Legea nr. 119/2010 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor, precum și a legii, în ansamblul său

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Iulia Antoanella Motoc	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Patricia Marilena Ionea	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror
Antonia Constantin.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 lit. c) din Legea nr. 119/2010 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor, precum și a legii în ansamblul său, excepție ridicată de Lenuța Eleonora Dumitru în Dosarul nr. 4.085/91/2010 al Tribunalului Vrancea — Secția civilă și care face obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 4.800D/2010.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Președintele dispune să se facă apelul și în dosarele nr. 4.801D/2010 și nr. 59D/2011—69D/2011 având ca obiect excepția de neconstituționalitate a aceluși dispoziții de lege, excepție ridicată de Rozica Zbughină, Veronica Racoveanu, Carmen Elena Antohi, Cleopatra Gălățeanu, Georgeta Bazilescu, Cornelia Stână, Iuliana Raban, Georgeta Spănu, Maria Gătej, Viorica Ghețu, Sândica Bolboceanu și Gheorghii Gherman în dosarele nr. 4.083/91/2010, nr. 4.069/91/2010, nr. 4.076/91/2010, nr. 4.267/91/2010, nr. 3.960/91/2010, nr. 4.062/91/2010, nr. 4.087/91/2010, nr. 4.079/91/2010, nr. 4.088/91/2010, nr. 4.339/91/2010, nr. 4.064/91/2010 și nr. 4.166/91/2010 ale Tribunalului Vrancea — Secția civilă.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Magistratul-asistent referă asupra notelor scrise de Casa Județeană de Pensii Vrancea în dosarele nr. 59D/2011, nr. 60D/2011, nr. 62D/2011, nr. 64D/2011 și nr. 66D/2011, prin care solicită respingerea excepției de neconstituționalitate și păstrarea jurisprudenței în materie a Curții Constituționale.

Președintele dispune să se facă apelul și în dosarele nr. 124D/2011 și nr. 209D/2011, având ca obiect excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 lit. c) și art. 3 din Legea nr. 119/2010, excepție ridicată de Viorica Trandafir și Daniela Manuc în dosarele nr. 11.826/118/2010 și nr. 11.965/118/2010 ale Tribunalului Constanța — Secția civilă.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Președintele dispune să se facă apelul și în dosarele nr. 321D/2011—323D/2011 și nr. 363D/2011, având ca obiect excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 lit. c) din Legea nr. 119/2010, excepție ridicată de Ana Rites, Viorica Secara, Maria Constantinescu și Lucia Hohn în dosarele nr. 8.002/30/2010, nr. 8.004/30/2010, nr. 8.015/30/2010 și nr. 8.016/30/2010 ale Tribunalului Timiș — Secția civilă.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Președintele dispune să se facă apelul și în Dosarul nr. 752D/2011, având ca obiect excepția de neconstituționalitate a aceluși dispoziții de lege, excepție ridicată de Maria Dima în Dosarul nr. 10.237/2/2010 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal.

La apelul nominal se prezintă avocatul Louise Gheorghe pentru autorul excepției. Lipsesc părțile Ministerul Muncii, Familiei și Protecției Sociale și Guvernul României, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Curtea, având în vedere obiectul excepțiilor de neconstituționalitate ridicate în dosarele nr. 4.800D/2010, 4.801D/2010, 59D/2011—69D/2011, 124D/2011, 209D/2011, 321D/2011—323D/2011, 363D/2011 și 752D/2011, pune în discuție, din oficiu, problema conexării cauzelor.

Partea prezentă este de acord cu conexarea dosarelor.

Reprezentantul Ministerului Public nu se opune conexării dosarelor.

Curtea, în temeiul art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, dispune conexarea dosarelor nr. 4.801D/2010, 59D/2011—69D/2011, 124D/2011, 209D/2011, 321D/2011—323D/2011, 363D/2011 și nr. 752D/2011 la Dosarul nr. 4800D/2010, care este primul înregistrat.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului părții prezente, care solicită admiterea excepției de neconstituționalitate. În acest sens, arată că și personalul auxiliar din justiție contribuie la îndeplinirea actului de justiție, astfel că se impune un tratament juridic identic cu cel aplicabil magistraților, prin acordarea pensiei de serviciu.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, sens în care invocă jurisprudența în materie a Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

Prin încheierile din 7 și 14 decembrie 2010, pronunțate în dosarele nr. 4.085/91/2010, nr. 4.083/91/2010, nr. 4.069/91/2010, nr. 4.076/91/2010, nr. 4.267/91/2010, nr. 3.960/91/2010, nr. 4.062/91/2010, nr. 4.087/91/2010, nr. 4.079/91/2010, nr. 4.088/91/2010, nr. 4.339/91/2010, nr. 4.064/91/2010 și nr. 4.166/91/2010, **Tribunalul Vrancea — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 lit. c) din Legea nr. 119/2010 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor, precum și a legii în ansamblul său.**

Excepția a fost ridicată de Lenuța Eleonora Dumitru, Rozica Zbughină, Veronica Racoveanu, Carmen Elena Antohi, Cleopatra Gălățeanu, Georgeta Bazilescu, Cornelia Stână, Iuliana Raban, Georgeta Spănu, Maria Gătej, Viorica Ghețu, Sândica Bolboceanu și Gheorghii Gherman cu prilejul soluționării unor acțiuni civile având ca obiect cererea de anulare a deciziilor de recalculare a pensiilor.

Prin încheierile din 13 decembrie 2010 și 24 ianuarie 2011, pronunțate în dosarele nr. 11.826/118/2010 și nr. 11.965/118/2010, **Tribunalul Constanța — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 lit. c) și art. 3 din Legea nr. 119/2010 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor.**

Excepția a fost ridicată de Viorica Trandafir și Daniela Manuc cu prilejul soluționării unor contestații privind decizia de pensionare.

Prin încheierile din 14 februarie 2011, pronunțate în dosarele nr. 8.002/30/2010, nr. 8.004/30/2010, nr. 8.015/30/2010 și nr. 8.016/30/2010, **Tribunalul Timiș — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 lit. c) din Legea nr. 119/2010 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor.**

Excepția a fost ridicată de Ana Rites, Viorica Secara, Maria Constantinescu și Lucia Hohr cu prilejul soluționării unor acțiuni civile având ca obiect cererea de anulare a deciziilor de recalculare a pensiilor.

Prin Încheierea din 31 mai 2011, pronunțată în Dosarul nr. 10.237/2/2010, **Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 lit. c) din Legea nr. 119/2010 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor.**

Excepția a fost ridicată de Maria Dima cu prilejul soluționării unei acțiuni civile având ca obiect cererea de anulare a unui act administrativ.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorii acesteia arată, în esență, că cele reținute de instanța de contencios constituțional prin Decizia nr. 873/2010, referitor la statutul special al magistraților, sunt aplicabile și în privința personalului auxiliar din justiție, care are aceleași obligații și interdicții ca magistrații, este supus acelorași riscuri și este dedicat aceluiași scop, înfăptuirea justiției. De asemenea, susțin că textele de lege criticate sunt contrare principiului neretroactivității legii civile. În acest sens, arată că prevederile Legii nr. 119/2010 abrogă, în mod retroactiv, dispozițiile legale în temeiul cărora a fost stabilit anterior dreptul la pensie specială. Totodată, este încălcat dreptul de proprietate privată. Astfel, dreptul la pensie, drept fundamental, este preconstituit încă din perioada activă a vieții individului, prin contribuția la sistemul asigurărilor sociale de stat. Corelativ, statul este obligat ca, în perioada pasivă a vieții asiguratului, să plătească o pensie al cărei cuantum se stabilește în funcție de legislația în vigoare la momentul ieșirii la pensie. Prin urmare, dreptul la pensie reprezintă o creanță asupra statului, fiind un „bun” în sensul stabilit de Curtea Europeană a Drepturilor Omului. Recalcularea pensiilor speciale constituie, astfel, o încălcare a dreptului de proprietate, dar și a principiului neretroactivității legii civile. În acest sens, sunt invocate cele statuate de Curtea Constituțională prin Decizia nr. 57/2006 și Decizia nr. 120/2007, referitor la interdicția legiuitorului de a afecta cuantumul pensiilor aflate în plată. În sfârșit, susțin că dispozițiile de lege criticate aduc atingere dreptului la un nivel de trai decent, cuantumul pensiei fiind considerabil diminuat.

Tribunalul Vrancea — Secția civilă consideră că prevederile de lege criticate sunt contrare art. 15 alin. (2) din Constituție în măsura în care înlătură drepturi ce s-au născut sub imperiul legii vechi. De asemenea, consideră că se aduce atingere dispozițiilor constituționale referitoare la independența justiției.

Tribunalul Constanța — Secția civilă consideră că excepția de neconstituționalitate nu este întemeiată.

Tribunalul Timiș — Secția civilă arată că nu-și poate exprima opinia asupra temeiniciei excepției de neconstituționalitate, întrucât numai Curtea Constituțională are competența de a stabili conformitatea dispozițiilor de lege cu textele constituționale.

Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal consideră că prevederile de lege criticate sunt contrare dispozițiilor art. 47 din Constituție.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului, precum și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

Guvernul arată că excepția de neconstituționalitate este inadmisibilă, întrucât criticile de neconstituționalitate vizează probleme de politică legislativă în domeniul pensiilor, precum și de aplicare a legii, aspecte ce excedează competenței Curții Constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele de vedere solicitate cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 1 lit. c) și art. 3 din Legea nr. 119/2010 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 441 din 30 iunie 2010, dispoziții potrivit cărora:

— Art. 1 lit. c): *„Pe data intrării în vigoare a prezentei legi, următoarele categorii de pensii, stabilite pe baza legislației anterioare, devin pensii în înțelesul Legii nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale, cu modificările și completările ulterioare: [...]*

c) pensiile de serviciu ale personalului auxiliar de specialitate al instanțelor judecătorești și al parchetelor de pe lângă acestea;”;

— Art. 3: *„(1) Pensiile prevăzute la art. 1, stabilite potrivit prevederilor legilor cu caracter special, convenite sau aflate în plată, se recalculează prin determinarea punctajului mediu anual și a cuantumului fiecărei pensii, utilizând algoritmul de calcul prevăzut de Legea nr. 19/2000, cu modificările și completările ulterioare.*

(2) În situația pensiilor dintre cele prevăzute la alin. (1), care au fost stabilite în baza legilor speciale, pensia din sistemul public se determină considerându-se a fi îndeplinite condițiile de acordare prevăzute de Legea nr. 19/2000, cu modificările și completările ulterioare.

(3) În termen de 15 zile de la data intrării în vigoare a prezentei legi, se elaborează metodologia de recalculare a pensiilor prevăzute la art. 1, care se aprobă prin hotărâre a Guvernului.”

De asemenea, autorii excepției critică Legea nr. 19/2010, în ansamblul său.

Autorii excepției consideră că prevederile de lege criticate contravin dispozițiilor constituționale ale art. 1 alin. (3) și (5) referitor la statul român, art. 15 alin. (2) privind neretroactivitatea legii civile, art. 11 alin. (2) referitor la tratatele ratificate de Parlament, art. 16 alin. (1) privind egalitatea în drepturi a cetățenilor, art. 20 referitor la tratatele internaționale privind drepturile omului, art. 44 alin. (1) privind dreptul de proprietate privată, art. 47 referitor la nivelul de trai și dreptul la pensie, art. 53 privind restrângerea exercițiului unor drepturi sau libertăți, art. 124 alin. (3) referitor la înfăptuirea justiției, art. 125 privind statutul judecătorilor, art. 132 privind statutul procurorilor și art. 148 privind integrarea în Uniunea Europeană. De

asemenea, consideră că sunt încălcate dispozițiile art. 7 și art. 23 din Declarația Universală a Drepturilor Omului, ale Directivei 86/378/CEE privind aplicarea principiului egalității de tratament între bărbați și femei în regimurile profesionale de securitate socială, ale Directivei nr. 96/97/CE pentru modificarea Directivei 86/378/CEE, ale Directivei 79/7/CE privind implementarea progresivă a principiului egalității de tratament între bărbați și femei în domeniul securității sociale, ale Directivei Consiliului 2000/43/CE privind implementarea principiului tratamentului egal între persoane indiferent de originea rasială sau etnică, ale Directivei Consiliului 2000/78/CE implementarea principiului tratamentului egal între persoane indiferent de originea rasială sau etnică, precum și ale Cartei Sociale Europene revizuite.

Examinând excepția de neconstituționalitate prin raportare la criticile vizând încălcarea dispozițiilor art. 16 alin. (1) din Constituție, Curtea constată că, în esență, autorii excepției de neconstituționalitate solicită declararea ca neconstituționale a textelor de lege criticate pentru rațiuni asemănătoare celor invocate în Decizia nr. 873 din 25 iunie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 433 din 28 iunie 2010, referitor la statutul magistraților.

Față de acestea, Curtea reține că, deși ținut de obligații și interdicții asemănătoare acestora, personalul auxiliar din justiție are un statut diferit de cel al magistraților. Astfel, deși ambele categorii profesionale sunt dedicate îndeplinirii justiției, rolul lor este, în mod evident, diferit, doar judecătorii fiind aceia care au rolul de „a spune dreptul”. De asemenea, procurorii sunt cei chemați ca, în procesul de îndeplinire a justiției, să apere interesele generale, ordinea de drept, precum și drepturile și libertățile cetățenilor. Cât privește personalul auxiliar, art. 2 alin. (2) din Legea nr. 567/2004 privind statutul personalului auxiliar de specialitate al instanțelor judecătorești și al parchetelor de pe lângă acestea și al personalului care funcționează în cadrul Institutului Național de Expertize Criminalistice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.197 din 14 decembrie 2004 arată că „*În îndeplinirea actului de justiție, munca personalului auxiliar de specialitate al instanțelor judecătorești constituie un sprijin pentru judecători și procurori, competența acestei categorii de personal și îndeplinirea corectă a sarcinilor care îi revin jucând un rol important în buna desfășurare a întregii activități a instanțelor judecătorești și a parchetelor de pe lângă acestea.*”

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu majoritate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 lit. c) și art. 3 din Legea nr. 119/2010 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor, precum și a legii, în ansamblul său, excepție ridicată de Lenuța Eleonora Dumitru, Rozica Zbughină, Veronica Racoveanu, Carmen Elena Antohi, Cleopatra Gălățeanu, Georgeta Bazilescu, Cornelia Stână, Iuliana Raban, Georgeta Spănu, Maria Gătej, Viorica Ghețu, Sândica Bolboceanu și Gheorghii Gherman în dosarele nr. 4.085/91/2010, nr. 4.083/91/2010, nr. 4.069/91/2010, nr. 4.076/91/2010, nr. 4.267/91/2010, nr. 3.960/91/2010, nr. 4.062/91/2010, nr. 4.087/91/2010, nr. 4.079/91/2010, nr. 4.088/91/2010, nr. 4.339/91/2010, nr. 4.064/91/2010 și nr. 4.166/91/2010 ale Tribunalului Vrancea — Secția civilă, de Viorica Trandafir și Daniela Manuc în dosarele nr. 11.826/118/2010 și nr. 11.965/118/2010 ale Tribunalului Constanța — Secția civilă, de Ana Rites, Viorica Secara, Maria Constantinescu și Lucia Hohr în dosarele nr. 8.002/30/2010, nr. 8.004/30/2010, nr. 8.015/30/2010 și nr. 8.016/30/2010 ale Tribunalului Timiș — Secția civilă și de Maria Dima în Dosarul nr. 10.237/2/2010 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 27 septembrie 2011.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Patricia Marilena Ionea

În plus, Curtea constată că independența judecătorilor, respectiv imparțialitatea procurorilor se bucură de o consacrare constituțională, în art. 124 alin. (3), respectiv art. 132 alin. (1), în timp ce, pentru personalul auxiliar, Constituția nu are astfel de prevederi. Incontestabil că toate categoriile de pensii speciale la care se referă Legea nr. 119/2010 au fost justificate de împrejurări deosebite ținând de statutul și activitatea desfășurată de persoanele beneficiare. Cu toate acestea, Curtea, prin Decizia nr. 873/2010, a reținut doar neconstituționalitatea dispozițiilor referitoare la magistrați, întrucât numai în cazul acestora statutul profesional special era consacrat la nivel constituțional.

Prin decizia mai sus amintită, Curtea s-a pronunțat și cu privire la conformitatea textelor de lege criticate cu prevederile Legii fundamentale care consacră dreptul la pensie, dreptul de proprietate privată, precum și principiul neretroactivității legii civile. În acest sens, a reținut că „pensia de serviciu a unei categorii profesionale, reglementată printr-o lege specială, are două componente, și anume pensia contributivă și un supliment din partea statului. Partea contributivă a pensiei de serviciu se suportă din bugetul asigurărilor sociale de stat, pe când partea care depășește acest quantum se suportă din bugetul de stat. Acordarea acestui supliment ține de politica statului în domeniul asigurărilor sociale și nu se subsumează dreptului constituțional la pensie, astfel cum este reglementat în art. 47 alin. (2) din Constituție.” De asemenea, Curtea a arătat că „în conceptul de «drepturi câștigate» pot intra doar prestațiile deja realizate până la intrarea în vigoare a noii reglementări. Prin urmare, numai dacă legiuitorul ar fi intervenit asupra acestor prestații deja încasate s-ar fi încălcat dispozițiile art. 15 alin. (2) din Constituție.”

Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să justifice reconsiderarea jurisprudenței în materie a Curții Constituționale, soluția și considerentele Deciziei nr. 873/2010 își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

Cât privește critica privind legea în ansamblul său, Curtea constată că autorii excepției nu aduc argumente noi față de cele invocate cu privire la dispozițiile art. 1 lit. c) din Legea nr. 119/2010. Prin urmare, sunt aplicabile aceleași considerente de constituționalitate ca și cele reținute mai sus.

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.284

din 29 septembrie 2011

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 lit. c), art. 3 și art. 4 alin. (1) lit. b) și alin. (2) din Legea nr. 119/2010 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocar	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Iulia Antoanella Motoc	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Benke Károly	— magistrat-asistent-șef

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror
Antonia Constantin.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 lit. c), art. 3 și art. 4 din Legea nr. 119/2010 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor, excepție ridicată de Doina Suceveanu în Dosarul nr. 11.668/118/2010 al Tribunalului Constanța — Secția civilă și care formează obiectul Dosarului nr. 4.738D/2010.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Președintele dispune a se face apelul și în dosarele nr. 4.739D/2010, nr. 104D/2011 și nr. 105D/2011, având ca obiect excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 lit. c), art. 3 și art. 4 din Legea nr. 119/2010 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor, respectiv ale Legii nr. 119/2010, în ansamblul său, excepție ridicată de Elena Natalia Pavel, respectiv Peiu Tudorița și Ioana Teofilia Iancu în dosarele nr. 11.670/118/2010, nr. 11.795/118/2010 și nr. 11.664/118/2010 ale Tribunalului Constanța — Secția civilă, precum și în Dosarul nr. 4.753D/2010, având ca obiect excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 lit. c) și art. 3 alin. (1) din Legea nr. 119/2010, excepție ridicată de Maria Manea în Dosarul nr. 4.540/114/2010 al Tribunalului Buzău — Secția civilă.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Curtea, având în vedere obiectul excepțiilor de neconstituționalitate ridicate în dosarele sus-menționate, din oficiu, pune în discuție conexarea dosarelor nr. 4.739D/2010, nr. 4.753D/2010, nr. 104D/2011 și nr. 105D/2011 la Dosarul nr. 4.738D/2010.

Reprezentantul Ministerului Public este de acord cu măsura conexării dosarelor.

Curtea, în temeiul dispozițiilor art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992, dispune conexarea dosarelor nr. 4.739D/2010, nr. 4.753D/2010, nr. 104D/2011 și nr. 105D/2011 la Dosarul nr. 4.738D/2010, care este primul înregistrat.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care solicită respingerea excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, invocând în acest sens Decizia Curții Constituționale nr. 871 din 25 iunie 2010.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

Prin încheierile din 8, 15 și 29 noiembrie 2010, pronunțate în dosarele nr. 11.668/118/2010, nr. 11.670/118/2010,

nr. 4.540/114/2010, nr. 11.795/118/2010 și nr. 11.664/118/2010, **Tribunalul Constanța — Secția civilă și Tribunalul Buzău — Secția civilă au sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 lit. c), art. 3 și art. 4 din Legea nr. 119/2010 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor, cu cele ale art. 1 lit. c) și art. 3 alin. (1) din Legea nr. 119/2010, respectiv cu ale Legii nr. 119/2010, în ansamblul său, excepție ridicată de Doina Suceveanu, Elena Natalia Pavel, Maria Manea, Peiu Tudorița și Ioana Teofilia Iancu în cauze având ca obiect soluționarea contestațiilor formulate împotriva deciziilor de recalculare a pensiei în baza Legii nr. 119/2010.**

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține că dispozițiile legale criticate încalcă principiul neretroactivității legilor, întrucât o lege nu poate schimba modul de calcul al pensiilor aflate în plată decât cu încălcarea art. 15 alin. (2) din Constituție. Se consideră că aceleași rațiuni care au stat la baza Deciziei Curții Constituționale nr. 873 din 25 iunie 2010 în privința pensiilor speciale ale magistraților pot fi invocate și cu privire la personalul auxiliar de specialitate din sistemul justiției.

Se arată că legiuitorul nu a procedat la o simplă recalculare a pensiei deja stabilite, ci a aplicat un alt act normativ prin efectul căruia a schimbat natura juridică a pensiei încasate. Se apreciază că pensia aflată în plată sub aspectul cuantumului său reprezintă un drept câștigat, astfel încât reducerea cuantumului acesteia reprezintă o încălcare a dreptului de proprietate privată și a dreptului la un trai decent.

Totodată, se susține că pensia în sine constituie un „bun” în sensul art. 1 din Protocolul adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, astfel încât reducerea pensiei, fără o justificare obiectivă și rezonabilă, echivalează cu încălcarea dreptului de proprietate privată. În fine, se mai apreciază că sunt încălcate și prevederile constituționale referitoare la dreptul la pensie.

Tribunalul Constanța — Secția civilă, în dosarele nr. 4.738D/2010 și nr. 4.739D/2010, apreciază că excepția de neconstituționalitate formulată este neîntemeiată, recalcularea pensiilor speciale operând numai pentru viitor, cuantumul acestora dobândit până la data intrării în vigoare a Legii nr. 119/2010 rămânând în posesia beneficiarilor. Se arată că partea necontributivă a pensiei este doar un beneficiu al legii acordat anumitor categorii profesionale, neputându-se dobândi un drept de proprietate asupra acestei părți a pensiei. Reducerea operată, chiar dacă este una consistentă, nu afectează partea contributivă a pensiei, parte al cărei quantum reprezintă o relativă suficiență raportat la nivelul general al celorlalte pensii aflate în plată în România. În fine, se arată că magistrații și personalul auxiliar de specialitate nu se află în aceeași situație juridică, natura competențelor specifice, statutul și importanța socială a activității acestor categorii profesionale fiind diferit, astfel încât nu se pot invoca în susținerea excepției considerentele care au stat la baza pronunțării Deciziei Curții Constituționale nr. 873 din 25 iunie 2010.

Tribunalul Constanța — Secția civilă, în dosarele nr. 104D/2011 și nr. 105D/2011, consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. În acest sens, se arată că nu sunt încălcate prevederile art. 15 alin. (2) din Constituție, dispozițiile legale criticate neaplicându-se pensiilor deja

încasate, ci doar pentru viitor cu privire la partea necontributivă a pensiei de serviciu finanțată de la bugetul de stat.

Se apreciază că pensia de serviciu este un bun în sensul art. 1 paragraful 1 din Protocolul adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale; deși măsura recalculării acesteia este o ingerință adusă cu privire la acest bun, ea respectă un just echilibru între cerințele interesului general, reprezentat de angajamentele financiare internaționale asumate de România, și imperatiivele apărării drepturilor fundamentale ale omului, respectiv a dreptului de proprietate și a dreptului la pensie. Instanța mai consideră că măsura este proporțională cu scopul urmărit, iar în determinarea proporționalității și a justului echilibru nu se pot face aprecieri matematice, în funcție de procentul cu care a fost diminuată pensia, ci se va avea în vedere substanța dreptului. Or, eliminarea suplimentului din pensia specială nu are niciun efect asupra pensiei contributive, ceea ce demonstrează că nu a fost afectată substanța nici a dreptului de pensie, nici a celui de proprietate.

Tribunalul Buzău — Secția civilă, contrar art. 29 alin. (4) din Legea nr. 47/1992, nu și-a exprimat opinia cu privire la excepția de neconstituționalitate ridicată.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Guvernul apreciază că excepția de neconstituționalitate ridicată este inadmisibilă, întrucât textele legale criticate nu mai sunt formal în vigoare, epuizându-și efectele juridice odată cu transformarea pensiilor speciale în pensii contributive. În acest sens, se mai arată că, în momentul de față, este aplicabilă numai Legea nr. 263/2010 în privința sistemului de pensii publice, aspect subliniat și prin Decizia Curții Constituționale nr. 1.237 din 6 octombrie 2010. Pe fond, invocă deciziile Curții Constituționale nr. 871 și 873 din 25 iunie 2010, precum și Decizia nr. 1.612 din 15 decembrie 2010.

Guvernul nu a comunicat punctele sale de vedere în dosarele nr. 104D/2011 și nr. 105D/2011.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate, astfel cum rezultă din încheierile de sesizare, îl constituie dispozițiile art. 1 lit. c), art. 3 și art. 4 din Legea nr. 119/2010 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 441 din 30 iunie 2010, precum și legea în ansamblul său. În realitate, din motivarea excepțiilor de neconstituționalitate, Curtea observă că autorii excepției critică numai dispozițiile art. 1 lit. c), art. 3 și art. 4 alin. (1) lit. b) și alin. (2) din Legea nr. 119/2010, texte asupra cărora Curtea, potrivit jurisprudenței sale, urmează a se pronunța prin prezenta decizie. Acestea au următorul cuprins:

— Art. 1 lit. c): „Pe data intrării în vigoare a prezentei legi, următoarele categorii de pensii, stabilite pe baza legislației anterioare, devin pensii în înțelesul Legii nr. 19/2000 privind

sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale, cu modificările și completările ulterioare:

[...]

c) pensiile de serviciu ale personalului auxiliar de specialitate al instanțelor judecătorești și al parchetelor de pe lângă acestea;”;

— Art. 3: „(1) Pensiile prevăzute la art. 1, stabilite potrivit prevederilor legilor cu caracter special, convenite sau aflate în plată, se recalculează prin determinarea punctajului mediu anual și a cuantumului fiecărei pensii, utilizând algoritmul de calcul prevăzut de Legea nr. 19/2000, cu modificările și completările ulterioare.

(2) În situația pensiilor dintre cele prevăzute la alin. (1), care au fost stabilite în baza legilor speciale, pensia din sistemul public se determină considerându-se a fi îndeplinite condițiile de acordare prevăzute de Legea nr. 19/2000, cu modificările și completările ulterioare.

(3) În termen de 15 zile de la data intrării în vigoare a prezentei legi, se elaborează metodologia de recalculare a pensiilor prevăzute la art. 1, care se aprobă prin hotărâre a Guvernului.”;

— Art. 4 alin. (1) lit. b) și alin. (2): „(1) Recalcularea pensiilor prevăzute la art. 1 se realizează de către instituțiile în evidența cărora se află persoanele beneficiare, după cum urmează: [...]

b) într-o perioadă de 30 de zile de la data intrării în vigoare a hotărârii Guvernului prevăzute la art. 3 alin. (3), pentru pensiile prevăzute la art. 1 lit. c)—h).

(2) Cuantumul pensiilor recalculate potrivit prevederilor alin. (1) se stabilește în baza punctajului mediu anual, determinat potrivit prevederilor Legii nr. 19/2000, cu modificările și completările ulterioare, și se plătește de la data de întâi a lunii următoare expirării perioadei de recalculare prevăzute la alin. (1) lit. a) sau b), după caz.”

Autorii excepției susțin, în esență, că dispozițiile legale criticate încalcă prevederile constituționale ale art. 15 alin. (2) privind principiul neretroactivității legii, art. 16 privind egalitatea în drepturi, art. 44 privind dreptul de proprietate privată și art. 47 cu referire la dreptul la pensie. Totodată, sunt invocate în susținerea excepției și dispozițiile art. 1 din Protocolul adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale cu privire la protecția proprietății.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată următoarele:

I. Nu se poate reține punctul de vedere al Guvernului în sensul că excepția de neconstituționalitate este inadmisibilă, întrucât, chiar dacă operațiunea de transformare a pensiilor speciale în pensii contributive a fost realizată, Legea nr. 119/2010 continuă să producă efecte juridice directe pentru perioada 3 iulie—31 decembrie 2010 și indirecte/subsecvente pentru perioada de după intrarea în vigoare a Legii nr. 263/2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 852 din 20 decembrie 2010. Astfel, legea criticată nu și-a epuizat efectele juridice, Curtea arătând, în Decizia nr. 1.237 din 6 octombrie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 785 din 24 noiembrie 2010, că viitoarea Lege nr. 263/2010 nu are caracter novator față de cadrul legal consacrat prin Legea nr. 119/2010; așadar, o eventuală neconstituționalitate a Legii nr. 119/2010, coroborată cu neconstituționalitatea dispozițiilor abrogatoare — care, de principiu, au caracter constatat — cuprinse în Legea nr. 263/2010 referitoare la textele legale care vizau pensii de serviciu, are drept rezultat repunerea în plată a pensiei speciale existente anterior Legii nr. 119/2010.

În aceste condiții, ținând cont și de Decizia Curții Constituționale nr. 766 din 15 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 549 din 3 august 2011, excepția de neconstituționalitate urmează să fie analizată pe fond.

II. Prin Decizia nr. 871 din 25 iunie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 433 din 28 iunie 2010, Curtea a statuat, în mod principial, că textele de lege criticate, conformându-se dispozițiilor art. 15 alin. (2) din Constituție, afectează pensiile speciale doar pe viitor, și numai în ceea ce privește cuantumul acestora. Celelalte condiții privind acordarea acestora, respectiv stagiul efectiv de activitate în acea profesie și vârsta eligibilă, nu sunt afectate de noile reglementări. De asemenea, Legea privind instituirea unor măsuri în domeniul pensiilor nu se răsfrânge asupra prestațiilor deja obținute anterior intrării sale în vigoare, care constituie *facta praeterita*.

Având în vedere că pensiile speciale nu reprezintă un privilegiu, ci au o justificare obiectivă și rațională, Curtea a considerat că acestea pot fi eliminate doar dacă există o rațiune, o cauză suficient de puternică spre a duce în final la diminuarea prestațiilor sociale ale statului sub forma pensiei. Or, în cazul Legii privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor, o atare cauză o reprezintă necesitatea reformării sistemului de pensii, reechilibrarea sa, eliminarea inechităților existente în sistem și, nu în ultimul rând, situația de criză economică și financiară cu care se confruntă statul, deci atât bugetul de stat, cât și cel al asigurărilor sociale de stat. Astfel, această măsură nu poate fi considerată ca fiind arbitrară; de asemenea, Curtea a observat că măsura nu impune o sarcină excesivă asupra destinatarilor ei, ea aplicându-se tuturor pensiilor speciale, nu selectiv, nu prevede diferențieri procentuale pentru diversele categorii cărora i se adresează pentru a nu determina ca una sau alta să suporte mai mult sau mai puțin măsura de reducere a venitului obținut dintr-o atare pensie.

Curtea a statuat că partea necontributivă a pensiei de serviciu, chiar dacă poate fi încadrată, potrivit interpretării pe care Curtea Europeană a Drepturilor Omului a dat-o art. 1 din primul Protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, în noțiunea de „bun”, ea reprezintă totuși, din această perspectivă, un drept câștigat numai cu privire la prestațiile de asigurări sociale realizate până la data intrării în vigoare a noii legi, iar suprimarea acestora pentru viitor nu are semnificația exproprierii.

Curtea a arătat, în privința pretensei încălcări a art. 47 din Constituție, că drepturile rezultate din actul de pensionare sunt previzibile, și anume îndrituirea persoanei la cuantumul aferent pensiei din sistemul ordinar de pensionare, restul cuantumului pensiei (cea suplimentară) fiind supus elementelor variabile amintite mai sus, și anume optica legiuitorului și resursele financiare ale statului care pot fi alocate în această direcție.

Întrucât nu au intervenit elemente noi de natură a determina schimbarea jurisprudenței Curții, considerentele și soluția deciziei menționate își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

De asemenea, Curtea observă că diferențele de statut și importanța socială a muncii justifică un tratament juridic diferențiat al magistraților față de personalul auxiliar de specialitate, chiar dacă acesta își desfășoară activitatea în sistemul judiciar, ca auxiliari ai justiției. Astfel, nu se poate reține incidența considerentelor care au stat la baza Deciziei Curții Constituționale nr. 873 din 25 iunie 2010 și în privința acestei categorii socioprofesionale.

III. Distinct de cele arătate mai sus, Curtea mai reține că dispozițiile legale criticate nu împieteză cu nimic asupra calității de pensionar dobândite în temeiul reglementărilor legale în vigoare la momentul emiterii deciziei de pensionare. Astfel, această decizie este o faptă constitutivă a unei situații juridice realizată înainte de o eventuală intrare în vigoare a prevederilor criticate. Rezultă că, sub aspectul cuantumului pensiei, efectele acestei decizii de pensionare rămân câștigate pe toată perioada cuprinsă între emiterea deciziei de pensionare și momentul la care va intra în vigoare prezenta lege. Dacă prezenta lege ar fi

diminuat sau crescut cuantumul pensiei aflate în plată pe perioada menționată, aceasta cu siguranță ar fi fost retroactivă, încălcând art. 15 alin. (2) din Constituție, întrucât ar fi desființat o *facta praeterita*.

Prin urmare, ceea ce se subsumează, în mod evident, conceptului de *facta praeterita* este dobândirea calității de pensionar. Însă, cu privire la drepturile rezultate în urma obținerii calității menționate, se observă că acestea se constituie în veritabile efecte rezultante ale actului de pensionare, ceea ce nu înseamnă că actul de pensionare determină *a priori* și *ad aeternam* cuantumul pensiei/drepturilor aflate în plată. Astfel, prestațiile de asigurări sociale, subsecvente actului de pensionare, nu pot fi considerate *ab initio* ca fiind *facta praeterita*. Ele devin *facta praeterita* pe măsura curgerii timpului. Însă cuantumul pensiei la care este îndrituit pensionarul pentru perioada ce urmează unei luni încheiate este mai degrabă un efect viitor al raporturilor juridice trecute — *facta futura*, întrucât raportul juridic trecut, în speța de față, se constituie chiar în dobândirea calității de pensionar și toate prestațiile succesive lunare sub forma pensiei sunt *facta futura*, care, pe măsura trecerii timpului, devin *facta praeterita*.

Legiuitorul, fie el originar sau derivat, nu poate modifica pentru trecut — crescând sau diminuând — cuantumul pensiilor legal primite și încasate lunar. Deci, drepturi legal câștigate în sensul Deciziei nr. 120 din 15 februarie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 204 din 26 martie 2007, sunt cele care sunt deja legal încasate, cu condiția să fi fost și legal stabilite; de asemenea, drept legal câștigat în sensul aceleiași decizii este, bineînțeles, și calitatea de pensionar.

Curtea observă că pensia de serviciu este compusă, principial, din două elemente, indiferent de modul de calcul specific stabilit de prevederile legilor speciale, și anume: pensia contributivă și un supliment din partea statului care, prin adunarea cu pensia contributivă, să reflecte cuantumul pensiei de serviciu stabilit în legea specială. **Acordarea acestui supliment ține de politica statului în domeniul asigurărilor sociale și nu se subsumează dreptului constituțional la pensie, ca element constitutiv al acestuia.** Obligația statului este aceea de a nu reduce cuantumul pensiei sub nivelul stabilit în sistemul general de pensionare, întrucât, prin calitatea de asigurat la sistemul de asigurări sociale, persoana în cauză și-a garantat dreptul la pensia de drept comun tocmai prin plata contribuțiilor. **Este un drept pe care l-a obținut și realizat prin plata contribuțiilor legal datorate.** De asemenea, nu există un drept constituțional la pensie de serviciu, astfel încât, cu privire la suplimentul acordat de stat, nu se poate susține că este un drept viitor câștigat *ad aeternam* din moment ce este sub condiție.

Mai mult, Curtea observă că și Curtea Europeană a Drepturilor Omului, spre exemplu, în hotărârile din 8 decembrie 2009 și din 31 mai 2011, pronunțate în cauzele *Muñoz Diaz împotriva Spaniei, paragraful 44*, respectiv *Maggio și alții împotriva Italiei, paragraful 55*, a reiterat jurisprudența sa cu privire la faptul că drepturile decurgând din sistemul de asigurări sociale sunt drepturi patrimoniale protejate de art. 1 din Protocolul adițional la Convenție, dar acest lucru **nu înseamnă că implică un drept la dobândirea proprietății sau la o pensie într-un anumit quantum** (a se vedea, în același sens, și hotărârile din 12 octombrie 2004 și 28 septembrie 2004, pronunțate în Cauza *Kjartan Asmundsson împotriva Islandei, paragraful 39*, respectiv *Kopecký împotriva Slovaciei, paragraful 35*). Reducerea sau încetarea plății unui anumit quantum al beneficiului acordat poate constitui o intervenție în privința bunului ce trebuie justificată (*Maggio și alții împotriva Italiei, paragraful 58*). Curtea a arătat că sistemul de securitate socială este expresia solidarității societății în raport cu membrii săi vulnerabili (*Maggio și alții împotriva Italiei, paragraful 61*), aspect

esențial pe care Curtea de la Strasbourg l-a luat în seamă atunci când a analizat dacă restrângerea adusă implica o sarcină individuală excesivă. Curtea a mai arătat că statele au o marjă largă de apreciere atunci când reglementează sistemul de pensii (paragraful 63) și că **scăderea cuantumului pensiei cu aproape 50% nu este de natură să știrbească esența dreptului la pensie, reclamantul fiind deci obligat să suporte o scădere rezonabilă și proporțională** (paragrafele 62 și 63). Nu în ultimul rând, din paragraful 63 al hotărârii reiese că o reducere a cuantumului pensiei în vederea egalizării unor stări de fapt existente este de dorit, respectiv acordarea unui cuantum al pensiei în funcție de contribuțiile vărsate, și nu în funcție de cuantumul concret al salariului (*sistem contributiv versus sistem retributiv*); în aceste condiții, pierderea parțială a unei părți din pensie nu este o sarcină individuală excesivă (paragraful 63).

Curtea constată că eliminarea pensiilor de serviciu reglementată de Legea nr. 119/2010 nu a reprezentat o sarcină individuală excesivă, această sarcină fiind suportată de **cvasimajoritatea personalului angajat în domeniul public care beneficia de astfel de pensii în egală măsură** (spre deosebire de cele reținute de Curtea Europeană a Drepturilor Omului în Cauza *Kjartan Asmundsson împotriva Islandei, 2005, precitată*). Ajustarea dictată de principiul contributivității nu numai că elimină un beneficiu suplimentar acordat unor angajați

ai statului, dar **îi integrează pe cvasimajoritatea acestora într-un sistem unic de pensii publice**. Totodată, conform jurisprudenței Curții, dreptul la pensie nu este afectat decât atunci când este redusă pensia contributivă (a se vedea Decizia nr. 872 și Decizia nr. 874 din 25 iunie 2010, publicate în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 433 din 28 iunie 2010); or, în cauza de față, nu se pune o atare problemă, pensia contributivă nefiind în niciun fel afectată sau restrânsă.

De asemenea, Curtea observă că, prin Decizia nr. 977 din 12 iulie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 711 din 10 octombrie 2011, a statuat: „cuantumul viitoare ale pensiilor aflate în plată nu pot fi subsumate unui drept de proprietate pe care beneficiarul unei pensii l-ar avea. Cuantumul pensiei reprezintă un bun numai în măsura în care acesta a devenit exigibil.”

În fine, Curtea reține că dispozițiile procedurale cuprinse la art. 3 și art. 4 alin. (1) lit. b) și alin. (2) din Legea nr. 119/2010 nu încalcă cu nimic textele constituționale invocate, ele reprezentând prevederi de natură tehnică, legiuitorul fiind îndrituit să stabilească atât termenele în interiorul cărora autoritățile publice să ducă la îndeplinire operațiunea de recalculare a pensiilor, cât și modalitatea concretă de calcul al noilor pensii prin trimiterea generală pe care o face la principiile fostei Legi nr. 19/2000 — în prezent trimiterea, desigur, vizează Legea nr. 263/2010.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 lit. c), art. 3 și art. 4 alin. (1) lit. b) și alin. (2) din Legea nr. 119/2010 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor, excepție ridicată de Doina Suceveanu, Elena Natalia Pavel, Peiu Tudorița și Ioana Teofilia Iancu în dosarele nr. 11.668/118/2010, nr. 11.670/118/2010, nr. 11.795/118/2010 și nr. 11.664/118/2010 ale Tribunalului Constanța — Secția civilă, precum și de Maria Manea în Dosarul nr. 4.540/114/2010 al Tribunalului Buzău — Secția civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 29 septembrie 2011.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent-șef,
Benke Károly

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.381

din 18 octombrie 2011

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 lit. h) și art. 3 din Legea nr. 119/2010 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor

Augustin Zegrean — președinte
Acsinte Gaspar — judecător
Aspazia Cojocaru — judecător
Petre Lăzăroiu — judecător
Mircea Ștefan Minea — judecător
Ion Predescu — judecător

Puskás Valentin Zoltán — judecător
Tudorel Toader — judecător
Cristina Teodora Pop — magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror
Carmen-Cătălina Gliga.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 lit. h) și art. 3 din Legea nr. 119/2010 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor, excepție ridicată, din oficiu, de Curtea de Apel Craiova — Secția a II-a civilă și pentru conflicte de muncă și asigurări sociale, în Dosarul nr. 3.711/104/2010, și care formează obiectul Dosarului nr. 928D/2011 al Curții Constituționale.

La apelul nominal răspunde, pentru partea Ion Dumitru, avocatul Lacrima Ciorbea din cadrul Baroului București, cu împuternicire avocațială depusă la dosar, constatându-se lipsa celorlalte părți, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Magistratul-asistent referă asupra faptului că în Dosarul nr. 928D/2011 un număr de 83 de petenți au depus un înscris care cuprinde o cerere de intervenție în interes propriu și în interesul părții Ion Dumitru, prin care se solicită admiterea în principiu a acesteia, o cerere de conexare a dosarelor nr. 928D/2011, nr. 960D/2011 și nr. 975D/2011, precum și note scrise prin care se solicită admiterea excepției de neconstituționalitate.

Președintele dispune a se face apelul și în dosarele nr. 930D/2011, nr. 960D/2011 și nr. 975D/2011 având ca obiect excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 lit. h) și art. 3 din Legea nr. 119/2010 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor, excepție ridicată, din oficiu, de Curtea de Apel Craiova — Secția a II-a civilă și pentru conflicte de muncă și asigurări sociale în dosarele nr. 13.408/63/2010, nr. 3.478/104/2010 și nr. 3.474/104/2010.

La apelul nominal răspunde, în dosarele nr. 960D/2011 și nr. 975D/2011, pentru părțile Octav Oprescu și Traian Iliescu, avocat Lacrima Ciorbea din cadrul Baroului București, cu împuternicire avocațială depusă la dosar, constatându-se lipsa celorlalte părți, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Magistratul-asistent referă asupra faptului că în dosarele nr. 960D/2011 și nr. 975D/2011 un număr de 83 de petenți a depus un înscris care cuprinde o cerere de intervenție în interes propriu și în interesul părților Octav Oprescu și Traian Iliescu, prin care se solicită admiterea în principiu a acesteia, o cerere de conexare a dosarelor nr. 928D/2011, nr. 960D/2011 și nr. 975D/2011, precum și note scrise prin care se solicită admiterea excepției de neconstituționalitate.

Curtea acordă cuvântul reprezentantului părților, care solicită admiterea cererilor de intervenție, precum și reprezentantului Ministerului Public, care solicită respingerea acestor cereri.

Curtea, având în vedere susținerile părților și ale reprezentantului Ministerului Public, constată că dispozițiile art. 49 și următoarele din Codul de procedură civilă nu sunt compatibile cu procedura din fața Curții Constituționale și, în consecință, respinge cererile de intervenție formulate. A se vedea în acest sens Decizia nr. 82 din 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 33 din 16 ianuarie 2009, Decizia nr. 872 din 25 iunie 2010 și Decizia nr. 874 din 25 iunie 2010, publicate în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 433 din 28 iunie 2010.

Curtea, având în vedere identitatea de obiect a excepțiilor de neconstituționalitate ridicate în dosarele sus-menționate, din oficiu, pune în discuție conexarea dosarelor nr. 930D/2011, nr. 960D/2011 și nr. 975D/2011 la Dosarul nr. 928D/2011.

Reprezentantul părților Ion Dumitru, Octav Oprescu și Traian Iliescu, precum și cel al Ministerului Public arată că sunt de acord cu măsura conexării dosarelor.

Curtea, în temeiul dispozițiilor art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992, dispune conexarea dosarelor nr. 930D/2011, nr. 960D/2011 și nr. 975D/2011 la Dosarul nr. 928D/2011, care este primul înregistrat.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului părților Ion Dumitru, Octav Oprescu

și Traian Iliescu, care solicită admiterea excepției de neconstituționalitate, arătând că din punct de vedere extrinsec Legea nr. 119/2010 a fost promulgată la câteva ore după adoptarea acesteia, fiind încălcat astfel termenul de două zile prevăzut la art. 15 alin. (2) din Legea nr. 47/1992, în cazul adoptării legilor în procedură de urgență, în care autoritățile îndreptățite își pot exercita dreptul de a sesiza Curtea Constituțională în vederea exercitării controlului de constituționalitate *a priori*. De asemenea, se susține că din punct de vedere intrinsec dispozițiile Legii nr. 119/2010 contravin prevederilor constituționale ale art. 15 alin. (2) referitor la neretroactivitatea legii, ale art. 16 privind egalitatea în drepturi și ale art. 44 cu privire la dreptul de proprietate.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de admitere a excepției de neconstituționalitate, arătând că, deși dispozițiile criticate nu contravin prevederilor constituționale invocate de instanță, Legea nr. 119/2010 a fost adoptată cu încălcarea procedurii legale, respectiv cu nesocotirea termenului de protecție de două zile dinaintea trimiterii spre promulgare, prevăzut la art. 15 alin. (2) din Legea nr. 47/1992, în vederea exercitării dreptului de sesizare a Curții Constituționale de către autoritățile publice limitativ enumerate în cuprinsul acestui text legal, în cazul adoptării legii în procedură de urgență.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

Prin încheierile din 24 și 27 iunie și 4 iulie 2011, pronunțate în dosarele nr. 3.711/104/2010, nr. 13.408/63/2010, nr. 3.478/104/2010 și nr. 3.474/104/2010, **Curtea de Apel Craiova — Secția a II-a civilă și pentru conflicte de muncă și asigurări sociale a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Legii nr. 119/2010 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor**, excepție ridicată din oficiu în cauze având ca obiect anularea deciziei de recalculare a pensiei în baza Legii nr. 119/2010 și menținerea deciziei prin care a fost stabilit dreptul la o pensie de serviciu.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține că prevederile art. 1 lit. h) și art. 3 din Legea nr. 119/2010 încalcă principiul neretroactivității legii, întrucât noua lege nu a procedat la o recalculare a drepturilor de pensie stabilite prin legea anterioară, ci la schimbarea modului de calcul al acesteia, a elementelor esențiale ale procedurii de stabilire a pensiei. Se arată că la momentul intrării în vigoare a Legii nr. 119/2010 s-a produs o încălcare a dreptului de proprietate privată a titularilor pensiilor, întrucât aceștia erau deja proprietari în privința cuantumului pensiei aflate în plată. Sunt invocate în acest sens hotărârile Curții Europene a Drepturilor Omului pronunțate în cauzele *Wieczorek împotriva Poloniei*, *Kjartan Asmundsson împotriva Islandei*, *Rasmussen împotriva Poloniei* și *Domalewski împotriva Poloniei*. Se mai arată că prin scăderea pensiei la un cuantum mult mai redus a fost lezată dreptul la pensie, garantat prin art. 47 din Constituție.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, notele scrise depuse la dosare, concluziile părților prezente și ale procurorului, dispozițiile legale criticate,

raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate, astfel cum rezultă din încheierile de sesizare, îl constituie dispozițiile Legii nr. 119/2010 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 441 din 30 iunie 2010. În realitate, din motivarea excepției de neconstituționalitate rezultă că aceasta privește numai dispozițiile art. 1 lit. h) și art. 3 din Legea nr. 119/2010, texte asupra cărora Curtea, potrivit jurisprudenței sale, urmează a se pronunța prin prezenta decizie. Acestea au următorul cuprins:

— Art. 1 lit. h): „Pe data intrării în vigoare a prezentei legi, următoarele categorii de pensii, stabilite pe baza legislației anterioare, devin pensii în înțelesul Legii nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale, cu modificările și completările ulterioare:

[...]

h) pensiile de serviciu ale personalului Curții de Conturi.”;

— Art. 3: „(1) Pensiile prevăzute la art. 1, stabilite potrivit prevederilor legilor cu caracter special, convenite sau aflate în plată, se recalculează prin determinarea punctajului mediu anual și a cuantumului fiecărei pensii, utilizând algoritmul de calcul prevăzut de Legea nr. 19/2000, cu modificările și completările ulterioare.

(2) În situația pensiilor dintre cele prevăzute la alin. (1), care au fost stabilite în baza legilor speciale, pensia din sistemul public se determină considerându-se a fi îndeplinite condițiile de acordare prevăzute de Legea nr. 19/2000, cu modificările și completările ulterioare.

(3) În termen de 15 zile de la data intrării în vigoare a prezentei legi, se elaborează metodologia de recalculare a pensiilor prevăzute la art. 1, care se aprobă prin hotărâre a Guvernului.”

Se susține, în esență, că dispozițiile legale criticate încalcă prevederile constituționale ale art. 15 alin. (2) privind principiul neretroactivității legii, ale art. 16 privind egalitatea în drepturi și ale art. 44 privind dreptul de proprietate privată, precum și dispozițiile art. 1 din Protocolul adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale cu privire la protecția proprietății.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată următoarele:

I. În cadrul ședinței de judecată, reprezentantul părților Ion Dumitru, Octav Oprescu și Traian Iliescu a susținut și neconstituționalitatea extrinsecă a dispozițiilor Legii nr. 119/2010; Curtea observă că astfel de susțineri nu se regăsesc în motivarea excepției de neconstituționalitate, așa cum aceasta a fost formulată de instanța de judecată. Prin urmare, Curtea constată că, în cauza de față, părțile menționate, prin reprezentantul lor, solicită extinderea cadrului procesual prin invocarea directă în fața Curții Constituționale a unor noi motive de neconstituționalitate a Legii nr. 119/2010, motive neavute în vedere de instanța de judecată.

Curtea constată că prin Decizia nr. 63 din 25 ianuarie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 110 din 14 februarie 2007, a statuat că motivarea excepției, prin indicarea textelor constituționale invocate, trebuie să fie făcută chiar prin actul de sesizare a Curții, pentru a fi posibilă exercitarea controlului de constituționalitate, deci în momentul ridicării excepției de neconstituționalitate în fața instanței de judecată, că Curtea Constituțională este competentă să se

pronunțe numai în limitele sesizării, precum și că invocarea în susținerea excepției a unor dispoziții constituționale direct în fața Curții, și nu în fața instanței de judecată care a sesizat Curtea cu excepția de neconstituționalitate, contravine atât dispozițiilor art. 10 alin. (2) și art. 29 alin. (1)—(4) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, cât și celor ale art. 146 lit. d) din Constituție.

II. Prin Decizia nr. 871 din 25 iunie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 433 din 28 iunie 2010, Curtea a statuat că, „potrivit art. 49 alin. (4) din Legea nr. 94/1992 privind organizarea și funcționarea Curții de Conturi, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 282 din 29 aprilie 2009, «Persoanele care au îndeplinit funcția de consilier de conturi pe durata unui mandat complet beneficiază, la data pensionării, de pensie de serviciu, în cuantumul prevăzut de lege pentru magistrați». Această trimitere la cuantumul pensiei de serviciu a magistraților, prevăzută de Legea nr. 94/1992, este de natură a indica faptul că, în temeiul art. 1 și 12 din lege, atât timp cât pensiile magistraților, atât ca natură, cât și cuantum, vor intra în sfera de incidență a Legii nr. 19/2000, același lucru se va întâmpla și cu pensiile de serviciu ale consilierilor de conturi. *Ad similibus*, a se vedea, spre exemplu, situația auditorilor publici externi din cadrul Curții de Conturi, care beneficiază de pensie de serviciu în cuantumul prevăzut funcționarilor publici parlamentari”.

Curtea a mai arătat că ar fi inadmisibil ca, practic, cel asimilat să beneficieze în continuare de cuantumul pensiei de serviciu al celui la care a fost asimilat, în condițiile în care acesta din urmă nu mai beneficiază de același cuantum sau natură a pensiei, ci a intrat în sfera sistemului general de pensionare. În situația specială a personalului Curții de Conturi, Curtea a observat că eliminarea pensiilor de serviciu ale acestuia cuprinde pensiile de serviciu ale consilierilor de conturi, pe cele ale auditorilor externi și ale oricăror persoane care sunt salariați/membri în cadrul Curții de Conturi. În acest sens s-a arătat că o atare operațiune vizează întregul personal al Curții de Conturi cuprins la cap. V din Legea nr. 94/1992 privind organizarea și funcționarea Curții de Conturi, intitulat — *Numirea și statutul personalului Curții de Conturi* (art. 46—57 din lege). Or, din personalul Curții de Conturi fac parte, potrivit reglementărilor legale menționate, atât consilierii de conturi, auditorii publici externi, personalul de specialitate al Curții, cât și ceilalți angajați ai acestei instituții, indiferent de statutul lor profesional.

Astfel, Curtea, în conformitate cu principiul *accessorium sequitur principale*, a arătat că trebuie aplicat același tratament juridic personalului asimilat magistraților în privința dreptului legal la pensie specială cu personalul la care au fost asimilați, întrucât, în caz contrar, s-ar ajunge la situații inadmisibile, contrare art. 16 din Constituție.

III. Față de situația constatată prin decizia menționată, Curtea observă faptul că instanța constituțională, printr-o decizie ulterioară, și anume Decizia nr. 873 din 25 iunie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 433 din 28 iunie 2010, a constatat că eliminarea pensiei de serviciu a judecătorilor, procurorilor și judecătorilor, respectiv a magistraților-asistenți ai Curții Constituționale este neconstituțională întrucât încalcă principiul independenței justiției, prevăzut de art. 124 din Constituție. Curtea a stabilit că „statutul constituțional al magistraților — statut dezvoltat prin lege organică și care cuprinde o serie de incompatibilități și interdicții, precum și responsabilitățile și riscurile pe care le implică exercitarea acestor profesii — impune acordarea pensiei de serviciu ca o componentă a independenței justiției, garanție a statului de drept, prevăzut de art. 1 alin. (3) din Legea fundamentală”.

IV. În aceste condiții, în prezenta cauză, Curtea va analiza dacă personalul Curții de Conturi urmează să beneficieze de

aceiași tratament juridic, respectiv dacă statutul lor reclamă un tratament juridic identic cu cel al magistraților în privința pensiei de serviciu.

În primul rând, Curtea observă că noțiunea de personal al Curții de Conturi a fost analizată explicit de Curtea Constituțională prin Decizia nr. 871 din 25 iunie 2010; astfel, în redactarea Legii nr. 94/1992, sunt personal al Curții de Conturi atât consilierii de conturi, auditorii publici externi, personalul de specialitate al Curții, cât și ceilalți angajați ai acestei instituții, indiferent de statutul lor socioprofesional, **deși consilierii de conturi au atât o altă reglementare constituțională și legală, cât și un statut juridic diferit în raport cu celelalte categorii de personal existente la nivelul Curții de Conturi.**

În al doilea rând, prin decizia menționată, în privința pensiei de serviciu, Curtea Constituțională nu avea competența de a face nicio deosebire în cadrul personalului Curții de Conturi atât timp cât personalul la care se asimila în final regimul lor juridic — magistrații — înceta să mai beneficieze de pensie de serviciu.

În al treilea rând, Curtea observă că după adoptarea Deciziei nr. 873 din 25 iunie 2010, din punct de vedere constituțional, se deschide posibilitatea de a aprecia dacă există o similitudine între statutul constituțional și legal al magistraților și cel al altor categorii socioprofesionale, fapt ce le-ar îndritui pe acestea din urmă sau pe unele dintre acestea la încasarea unei pensii speciale similar magistraților.

În al patrulea rând, Curtea reține că analiza sa urmează să țină cont de faptul că părțile au exercitat funcția de auditor public extern în cadrul Curții de Conturi.

Pornind de la aceste aspecte, Curtea constată că, în privința auditorilor publici externi, considerentele care au stat la baza Deciziei nr. 871 din 25 iunie 2010, cu corectivul adus prin Decizia nr. 873 din 25 iunie 2010, își mențin pe deplin valabilitatea.

Astfel, conformându-se dispozițiilor art. 15 alin. (2) din Constituție, textele de lege criticate afectează pensiile speciale doar pe viitor, și numai în ceea ce privește cuantumul acestora. Celelalte condiții privind acordarea acestora, respectiv stagiul efectiv de activitate în acea profesie și vârsta eligibilă nu sunt afectate de noile reglementări. De asemenea, soluția legislativă criticată nu se răsfrânge asupra prestațiilor deja obținute anterior intrării sale în vigoare, care constituie *facta praeterita*.

Având în vedere că pensiile speciale nu reprezintă un privilegiu, ci au o justificare obiectivă și rațională, Curtea a considerat că acestea pot fi eliminate doar dacă există o rațiune, o cauză suficient de puternică spre a duce în final la diminuarea prestațiilor sociale ale statului sub forma pensiei. Or, această rațiune este reprezentată de necesitatea reformării sistemului de pensii, reechilibrării sale, eliminării inechităților existente în sistem și nu în ultimul rând de situația de criză economică și financiară cu care se confruntă statul, deci atât bugetul de stat, cât și cel al asigurărilor sociale de stat. Astfel, eliminarea pensiilor speciale nu poate fi considerată ca fiind arbitrară; de asemenea, Curtea a observat că măsura criticată nu impune o sarcină excesivă asupra destinatarilor ei, ea aplicându-se tuturor pensiilor speciale, nu selectiv, și nu prevede diferențieri procentuale pentru diversele categorii cărora i se adresează pentru a nu determina ca una sau alta să suporte mai mult sau mai puțin măsura de reducere a venitului obținut dintr-o atare pensie.

Curtea a mai statuat că partea necontributivă a pensiei de serviciu, chiar dacă poate fi încadrată, potrivit interpretării pe care Curtea Europeană a Drepturilor Omului a dat-o art. 1 din Primul Protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, în noțiunea de „bun”, ea reprezintă totuși, din această perspectivă, un drept câștigat numai cu privire la prestațiile de asigurări sociale

realizate până la data intrării în vigoare a noii legi, iar suprimarea acestora pentru viitor nu are semnificația expropriării.

Curtea a arătat în privința pretensei încălcări a art. 47 din Constituție că drepturile rezultate din actul de pensionare sunt previzibile, și anume îndrituirea persoanei la cuantumul aferent pensiei din sistemul ordinar de pensionare, restul cuantumului pensiei (cea suplimentară) fiind supus elementelor variabile amintite mai sus, și anume optica legiuitorului și resursele financiare ale statului care pot fi alocate în această direcție.

Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură a determina reconsiderarea jurisprudenței Curții, considerentele și soluția pronunțată își mențin valabilitatea și în prezenta cauză.

V. Distinct de cele reținute de Curte în decizia menționată, se observă că și Curtea Europeană a Drepturilor Omului, de exemplu în hotărârile din 8 decembrie 2009 și 31 mai 2011, pronunțate în cauzele *Muñoz Diaz împotriva Spaniei*, paragraful 44, respectiv *Maggio și alții împotriva Italiei*, paragraful 55, a reiterat jurisprudența sa cu privire la faptul că drepturile decurgând din sistemul de asigurări sociale sunt drepturi patrimoniale protejate de art. 1 din Protocolul adițional la Convenție, dar acest lucru **nu înseamnă că implică un drept la dobândirea proprietății sau la o pensie într-un anumit cuantum** (a se vedea, în același sens, și hotărârile din 12 octombrie 2004 și 28 septembrie 2004, pronunțate în cauzele *Kjartan Asmundsson împotriva Islandei*, paragraful 39 respectiv *Kopecký împotriva Slovaciei*, paragraful 35). Reducerea sau încetarea plății unui anumit cuantum al beneficiului acordat poate constitui o intervenție în privința bunului ce trebuie justificată (*Maggio și alții împotriva Italiei*, paragraful 58). Curtea a arătat că sistemul de securitate socială este expresia solidarității societății în raport cu membrii săi vulnerabili (*Maggio și alții împotriva Italiei*, paragraful 61), aspect esențial pe care Curtea de la Strasbourg l-a luat în seamă atunci când a analizat dacă restrângerea adusă implica o sarcină individuală excesivă. Curtea a mai arătat că statele au o marjă largă de apreciere atunci când reglementează sistemul de pensii (paragraful 63) și că **scăderea cuantumului pensiei cu aproape 50% nu este de natură să știrbească esența dreptului la pensie, reclamantul fiind deci obligat să suporte o scădere rezonabilă și proporțională** (paragrafele 62 și 63). Nu în ultimul rând, din paragraful 63 al hotărârii reiese că o reducere a cuantumului pensiei în vederea egalizării unor stări de fapt existente este de dorit, respectiv acordarea unui cuantum al pensiei în funcție de contribuțiile vărsate, și nu în funcție de cuantumul concret al salariului (*sistem contributiv versus sistem retributiv*); în aceste condiții, pierderea parțială a unei părți din pensie nu este o sarcină individuală excesivă (paragraful 63).

Și în România se constată că eliminarea pensiilor de serviciu nu a reprezentat o sarcină individuală excesivă, această sarcină fiind suportată de cvasimajoritatea personalului care beneficia de astfel de pensii în egală măsură. Ajustarea dictată de principiul contributivității nu numai că elimină un beneficiu suplimentar acordat unor angajați, dar îi integrează pe cvasimajoritatea acestora într-un sistem unic de pensii publice. Totodată, conform jurisprudenței Curții, dreptul la pensie nu este afectat decât atunci când este redusă pensia contributivă (a se vedea Decizia nr. 872 și Decizia nr. 874 din 25 iunie 2010, publicate în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 433 din 28 iunie 2010); or, în cauza de față nu se pune o atare problemă, pensia contributivă nefiind în niciun fel afectată sau restrânsă.

În fine, Curtea reține că dispozițiile procedurale cuprinse la art. 3 din Legea nr. 119/2010 nu încalcă cu nimic textele constituționale invocate, ele reprezentând prevederi de natură tehnică, legiuitorul fiind îndrituit să stabilească modalitatea concretă de calcul al noilor pensii prin trimiterea generală pe care o face la principiile fostei Legi nr. 19/2000 — în prezent trimiterea, desigur, vizează Legea nr. 263/2010.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu majoritate de voturi*),

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 lit. h) și art. 3 din Legea nr. 119/2010 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor, excepție ridicată, din oficiu, de Curtea de Apel Craiova — Secția a II-a civilă și pentru conflicte de muncă și asigurări sociale, în dosarele nr. 3.711/104/2010, nr. 13.408/63/2010, nr. 3.478/104/2010 și nr. 3.474/104/2010.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 18 octombrie 2011.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Cristina Teodora Pop

*) A se vedea opinia separată de la Decizia nr. 871 din 25 iunie 2010 referitoare la obiecția de neconstituționalitate a dispozițiilor Legii privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 433 din 28 iunie 2010.

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

pentru aprobarea indicatorilor tehnico-economici aferenți lucrărilor de intervenții „Consolidare și refacere sistem rutier DN 2A km 190+750 — km 192+750”

În conformitate cu art. 11 alin. (2) lit. e) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 84/2003 pentru înființarea Companiei Naționale de Autostrăzi și Drumuri Naționale din România — S.A. prin reorganizarea Regiei Autonome „Administrația Națională a Drumurilor din România”, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 47/2004, cu modificările ulterioare,

în temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 42 alin. (2) din Legea nr. 500/2002 privind finanțele publice, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă indicatorii tehnico-economici aferenți lucrărilor de intervenții „Consolidare și refacere sistem rutier DN 2A km 190+750 — km 192+750”, județul Constanța, prevăzuți în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. 2. — Finanțarea lucrărilor de intervenții menționate la art. 1 se realizează din împrumutul contractat de la Banca Europeană pentru Reconstrucție și Dezvoltare, asigurat conform prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 64/2007

privind datoria publică, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 109/2008, cu modificările ulterioare, de la bugetul de stat, prin bugetul Ministerului Transporturilor și Infrastructurii, în limita sumelor aprobate anual cu această destinație, precum și din alte surse legal constituite, conform programelor de investiții publice aprobate potrivit legii.

Art. 3. — Ministerul Transporturilor și Infrastructurii răspunde de modul de utilizare a sumei prevăzute în anexă, în conformitate cu prevederile legale în vigoare.

PRIM-MINISTRU
EMIL BOC

Contrasemnează:

Ministrul transporturilor și infrastructurii,
Anca Daniela Boagiu

p. Ministrul dezvoltării regionale și turismului,
Gheorghe Nastasia,

secretar general
Ministrul finanțelor publice,
Gheorghe Ialomițianu

București, 16 noiembrie 2011.
Nr. 1.142.

INDICATORII TEHNICO-ECONOMICI

afereții lucrărilor de intervenții „Consolidare și refacere sistem rutier DN 2A km 190+750 — km 192+750”

Titular: Ministerul Transporturilor și Infrastructurii**Beneficiar:** Compania Națională de Autostrăzi și Drumuri Naționale din România S.A. — Direcția Regională de Drumuri și Poduri Constanța**Amplasament:** județul Constanța**Valoarea totală a investiției:**

Valoarea investiției (cu TVA):	6.225 mii lei
(1 euro = 4,2577 lei/1 februarie 2011),	
din care C + M:	6.164 mii lei

Capacități:

Lungime drum:	2,00	km
Lățime platformă:	16,00	m
Parte carosabilă	14,00	m
Acostamente:	2 x 1,00	m
din care benzi de încadrare	2 x 0,50	m
Podet prefabricat:	1	buc.
Parcări:	2	buc.
Intersecții drumuri laterale:	3	buc.
Structura rutieră este dimensionată pentru sarcina de:	11,5	t

Durata de realizare a investiției:

2 luni

Factori de risc: conform prevederilor Normativului P100 -1/2006**Finanțarea investiției:**

Finanțarea lucrărilor de intervenții se realizează din împrumutul contractat de la Banca Europeană pentru Reconstrucție și Dezvoltare, asigurat conform prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 64/2007 privind datoria publică, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 109/2008, cu modificările ulterioare, de la bugetul de stat, prin bugetul Ministerului Transporturilor și Infrastructurii, în limita sumelor aprobate anual cu această destinație, precum și din alte surse legal constituite, conform programelor de investiții publice aprobate potrivit legii.

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL ADMINISTRAȚIEI ȘI INTERNELOR
Nr. 259 din 18 noiembrie 2011

MINISTERUL FINANȚELOR PUBLICE
Nr. 2.842 din 22 noiembrie 2011

ORDIN

**privind aprobarea normelor pentru administrarea creanțelor fiscale
ale unităților administrativ-teritoriale sau, după caz, ale subdiviziunilor administrativ-teritoriale
ale municipiilor în vederea anulării unor obligații fiscale accesorii administrate
de către compartimentele de specialitate ale autorităților administrației publice locale**

Având în vedere prevederile art. XI din Ordonanța Guvernului nr. 30/2011 pentru modificarea și completarea Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, precum și pentru reglementarea unor măsuri financiar-fiscale,

în temeiul art. 228 alin. (2²) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, al art. 7 alin. (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 30/2007 privind organizarea și funcționarea Ministerului Administrației și Internelor, aprobată cu modificări prin Legea nr. 15/2008, cu modificările și completările ulterioare, și al art. 10 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 34/2009 privind organizarea și funcționarea Ministerului Finanțelor Publice, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul administrației și internelor și ministrul finanțelor publice emit următorul ordin:

Art. 1. — (1) Prezentul ordin se aplică pentru obligațiile fiscale ale unităților administrativ-teritoriale sau, după caz, ale subdiviziunilor administrativ-teritoriale ale municipiului București, în conformitate cu art. XI din Ordonanța Guvernului nr. 30/2011 pentru modificarea și completarea Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, precum și pentru reglementarea unor măsuri financiar-fiscale.

(2) Facilitățile fiscale prevăzute la art. 2 se acordă de către organele fiscale ale unităților administrativ-teritoriale sau ale subdiviziunilor administrativ-teritoriale ale municipiului București.

(3) Obligațiile fiscale de a căror plată depinde acordarea facilității sunt cele administrate de fiecare dintre organele prevăzute la alin. (2).

Art. 2. — Pentru obligațiile fiscale accesorii aferente obligațiilor fiscale principale restante la data de 31 august 2011 se acordă următoarele facilități:

a) anularea unei cote de 50% din majorările de întârziere aferente obligațiilor fiscale principale, dacă obligațiile principale și cota de 50% din majorările de întârziere, calculate până la data plății, administrate de fiecare dintre organele fiscale prevăzute la art. 1 alin. (2), sunt stinse prin plată sau compensare până la data de 31 decembrie 2011;

b) anularea unei cote de 25% din majorările de întârziere aferente obligațiilor fiscale principale, dacă obligațiile principale și cota de 75% din majorările de întârziere, calculate până la data plății, administrate de fiecare dintre organele fiscale prevăzute la art. 1 alin. (2), sunt stinse prin plată sau compensare până la data de 30 iunie 2012.

Art. 3. — (1) Prin *obligații fiscale principale restante la data de 31 august 2011* se înțelege obligațiile fiscale cu termene de plată scadente până la data de 31 august 2011 și neachitate până la această dată.

(2) Prin *obligații fiscale principale restante*, în sensul art. 2, se înțelege și sumele reprezentând amenzi exigibile, de orice fel, cu excepția celor pentru care, potrivit legii, executarea actului prin care s-a aplicat amenda este suspendată. În acest caz, data exigibilității este:

a) data comunicării actului de individualizare a amenzii, în cazul amenzilor stabilite de organele fiscale din cadrul organelor competente;

b) data primirii titlurilor executorii, în cazul amenzilor stabilite de alte instituții și transmise organelor competente în vederea executării;

c) data rămânerii definitive și irevocabile a hotărârilor ce au ca obiect contestarea unor amenzi.

Art. 4. — Facilitățile prevăzute la art. 2 nu se acordă pentru obligațiile fiscale stinse prin poprire sau sume încasate din valorificarea bunurilor sechestrate.

Art. 5. — (1) În vederea acordării facilității prevăzute la art. 2, contribuabilii pot depune o cerere prin care solicită o situație a obligațiilor fiscale de plată exigibile, care urmează a fi stinse, precum și a celor care intră sub incidența facilității.

(2) În termen de 5 zile de la data depunerii cererii, organul fiscal competent comunică contribuabilului situația prevăzută la alin. (1).

(3) De la data comunicării situației prevăzute la alin. (1), se pot stinge prin plată sau compensare obligațiile principale și cota de majorări de întârziere aferentă acestora, cu respectarea prevederilor art. 114 și 115 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, denumită în continuare *Codul de procedură fiscală*, iar, în cazul stingerii, organul fiscal competent întocmește borderoul de scădere.

(4) În cazul în care contribuabilul achită obligațiile fiscale principale la data de 31 august 2011 și cota de accesorii aferente acestora, stabilite conform art. 2, cu respectarea prevederilor art. 114 și 115 din Codul de procedură fiscală, organul fiscal competent verifică îndeplinirea condițiilor prevăzute de art. XI din Ordonanța Guvernului nr. 30/2011 și emite, după caz:

a) decizia de anulare a cotei de 50% din majorările de întârziere calculate până la data plății, aferente obligațiilor fiscale principale restante la data de 31 august 2011 și achitate până la data de 31 decembrie 2011;

b) decizia de anulare pentru 25% din majorările de întârziere calculate până la data plății, aferente obligațiilor fiscale principale restante la data de 31 august 2011 și achitate până la data de 30 iunie 2012.

(5) Decizia prevăzută la alin. (4) se întocmește în două exemplare, din care un exemplar se comunică contribuabilului, iar un exemplar se arhivează la organul competent.

Art. 6. — Tipizatul model 2011 ITL 104 „Decizie de anulare a creanțelor” este prevăzut în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin. Tipizatul se utilizează și pentru îndeplinirea prevederilor art. 5 alin. (4) și (5).

Art. 7. — Contribuabililor care nu au depus cererea prevăzută la art. 5 alin. (1), dar sting prin plată sau compensare toate obligațiile de plată și solicită acordarea facilității prevăzute la art. 2 prin depunerea unei cereri la organul competent, până la data de 31 decembrie 2011, respectiv 30 iunie 2012, după caz, le sunt aplicabile dispozițiile art. 5 alin. (4) și (5), în mod corespunzător. În acest caz, contribuabilul poate solicita restituirea sumelor ce formează obiectul facilității prevăzute la art. 2, în conformitate cu art. 117 din Codul de procedură fiscală.

Art. 8. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Ministrul administrației și internelor,
Mihai Capră,
secretar de stat

Ministrul finanțelor publice,
Gheorghe Ialomițianu

Stema unității
administrativ-
teritoriale

ROMÂNIA
Comuna/Orașul/Municipiul/Sectorul
Denumirea compartimentului de specialitate

Model 2011 ITL 104

Codul de identificare fiscală:

Nr. /... /20....

Adresă/Cont IBAN/telefon/fax/e-mail

DECIZIE
de anulare a creanțelor

Numele și prenumele/Denumirea debitorului

Domiciliul/Sediul: România/, județul, codul poștal,
municipiul/orașul/comuna, satul/sectorul,
str. nr., bl., sc., et., ap.

Alte date de identificare a debitorului: identificat prin B.I./C.I./C.I.P./pașaport seria nr.
C.I.F.*), telefon/fax, e-mail

În temeiul art. XI din Ordonanța Guvernului nr. 30/2011 pentru modificarea și completarea Legii nr. 571/2003 privind Codul
fiscal, precum și pentru reglementarea unor măsuri financiar-fiscale, precum și al Ordonanței Guvernului nr. 92/2003 privind Codul
de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, se anulează următoarele creanțe:

— natura obligației fiscale¹⁾:

Tipul creanței	Suma	Data anulării
TOTAL:		

Conducătorul organului fiscal local,

L.S.

(prenumele, numele și semnătura)

*) Se vor completa: codul de identificare fiscală (codul numeric personal, numărul de identificare fiscală, după caz) etc.

¹⁾ Se va preciza denumirea creanței fiscale (impozite, taxe, contribuții sociale, amenzi și alte sume).

ABONAMENTE LA PUBLICAȚIILE OFICIALE PE SUPORT FIZIC

— Prețuri pentru anul 2012 —

Nr. crt.	Denumirea publicației	Număr de apariții anuale	Valoare (TVA 9% inclus) — lei		
			12 luni	3 luni	1 lună
1.	Monitorul Oficial, Partea I	900	1.200	330	120
2.	Monitorul Oficial, Partea I, limba maghiară	144	1.500		140
3.	Monitorul Oficial, Partea a II-a	200	2.250		200
4.	Monitorul Oficial, Partea a III-a	435	430		40
5.	Monitorul Oficial, Partea a IV-a	4.800	1.720		160
6.	Monitorul Oficial, Partea a VI-a	250	1.600		150
7.	Monitorul Oficial, Partea a VII-a	48	540		50
8.	Colecția Legislația României	4	450	120	
9.	Colecția Hotărâri ale Guvernului României	12	750		70

NOTĂ:

Monitorul Oficial, Partea I bis, se multiplică și se achiziționează pe bază de comandă.

ABONAMENTE LA PRODUSELE ÎN FORMAT ELECTRONIC

— Prețuri pentru anul 2012 —

Produs	Abonamentul FLEXIBIL (Monitorul Oficial, Partea I + alte 3 părți ale Monitorului Oficial, la alegere)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	50	130	330	790	1.740	500	1.250	3.130	7.510	16.520
ExpertMO	100	250	630	1.510	3.320	1.000	2.500	6.250	15.000	33.000
Autentic+ExpertMO	130	330	830	1.990	4.380	1.300	3.250	8.130	19.510	42.920

Produs	Abonamentul COMPLET (Monitorul Oficial, Partea I + toate celelalte părți ale Monitorului Oficial)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	60	150	380	910	2.000	600	1.500	3.750	9.000	19.800
ExpertMO	120	300	750	1.800	3.960	1.200	3.000	7.500	18.000	39.600
Autentic+ExpertMO	150	380	950	2.280	5.020	1.500	3.750	9.380	22.510	49.520

Colecția Monitorul Oficial în format electronic, oricare dintre părțile acestuia

50 lei/an

Prețurile sunt exprimate în lei și conțin TVA.

Mai multe informații puteți găsi pe site-ul www.expert-monitor.ro, unde puteți aplica online comanda.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ70050699XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

